

BUDAPESTI XVIII. ÉS XIX. KERÜLETI BÍRÓSÁG
12.P.XVIII.20.504/2017/19.

A Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság

a [REDACTED] által képviselt

Inhold Pénzügyi Zrt. (1062 Budapest, Bajza u. 17-19.) felperesnek

az 1000. sz. Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Dantesz Péter ügyvéd, 1034 Budapest, Zápor u. 23. fszt. 2.) által képviselt

[REDACTED] alperes ellen

kölcsön tartozás megfizetése iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 300.000.- (háromszázezer) Ft perköltséget.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak – a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalának külön felhívására – 105.400.- (százötzezer-négyszáz) Ft állam által előlegezett szakértői díjat.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 nap alatt fellebbezésnek van helye, melyet a Fővárosi Törvényszékhez címezve a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróságnál lehet elektronikus úton előterjeszteni.

A fellebbezésben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a fellebbezés irányul és elő kell adni, hogy a fél a határozat megváltoztatását mennyiben és milyen okból kívánja.

A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény vagy bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az – elbírálás esetén – reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna, vagy ha az új tény állítása, bizonyíték előadása, a mellőzött bizonyítás lefolytatásának indítványozása az elsőfokú határozat jogsabálysértő voltának alátámasztására irányul.

BUDAPESTI XVIII. ÉS XIX. KERÜLETI BÍRÓSÁG

12.P.XVIII.20.504/2017/19.

- 2 -

A felek kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását.

Ha a fellebbezés csak a perköltség viselésére, csak kamatfizetésre, csak a teljesítési határidőre vonatkozik, csak a meg nem fizetett illeték, vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, vagy csak az ítélet indokolása ellen irányul, a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, kivéve, ha a fellebbező fél a fellebbezésében kérte a tárgyalás megtartását.

I n d o k o l á s

A bíróság az alábbi tényállást állapította meg:

Az alperes a felperesi jogelőddel, a CIB Credit Zrt.-vel 2005. október 06-án gépjármű-finanszírozási kölcsönszerződést kötött a [REDACTED] forgalmi rendszámú, Renault [REDACTED] típusú személygépjármű megvásárlása céljából. A szerződés szerint a gépjármű bruttó 8.337.500.- Ft-os vételárából az alperes 833.755.- Ft önrészt fizetett, a fennmaradó 7.503.750.- Ft-ot a CIB Credit Zrt. által folyósított kölcsönösszegeből egyenlítette ki.

Az alperes a szerződést vállalkozóként kötötte meg.

A kölcsön szerződésben az alperes értesítési címeként a [REDACTED] szám alatti címe került megjelölésre.

Az alperes a szerződés alapján azt vállalta, hogy a 7.503.750.- Ft összegű kölcsönt havi részletekben 84 hónap alatt fogja megfizetni, a THM 8,57%-ban került meghatározásra.

A kölcsön devizaneme EUR-ban került megadásra, míg annak törlesztése forintban történt. Késedelmes fizetés esetére a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő összegű késedelmi kamat fizetésében állapodtak meg.

Az alperes a kölcsön szerződésben foglalt kötelezettségének nem az előírás szerint tett eleget, ezért a CIB Credit Zrt. a fizetési kötelezettség elmaradására hivatkozással a szerződést 2007. június 15. napjára felmondta. A felmondást az alperes [REDACTED] utcai címére megküldte, ahol azt az alperes 2007. augusztus 11-én átvette.

A kölcsön szerződés aláírásával egy időben vételi jogot alapító szerződés megkötésére is sor került, ennek alapján a szerződés felmondása után a CIB Credit Zrt. által kijelölt jogi személy, a CIB Autó Kft. élt a vételi joggal 2.420.833.- Ft-os vételáron, amit a tartozás összegében elszámoltak.

Az autó értékesítéséről és az elszámolásról szóló levelet 2009. július 14-én a felperes jogelődje az alperes siófoki címére megküldte, ez azonban az alperes részére akkor kézbesítésre nem került.

A felperes jogelődje 2009. augusztus 23-ra keltezett felszólításban az alperest 8.355.446.- Ft összegű tartozás megfizetésére szólította fel. A felszólítás a [REDACTED] címre került megküldése, amely címen a 2009. szeptember 03-ára keltezett tértivevény szerint [REDACTED] névaláírással a küldeményt átvették. A tértivevényen zsinórirással és nyomtatott írott nagybetűvel is a [REDACTED] névaláírás szerepel.

A CIB Credit Zrt. az alperessel szemben fennálló követelését 2012. november 13. napjával a felperesre engedményezte. Ennek alapján a felperes 6.858.484.- Ft összegű tőke és 1.086.148.- Ft lejárt ügyleti kamattartozást szerzett meg.

BUDAPESTI XVIII. ÉS XIX. KERÜLETI BÍRÓSÁG

12.P.XVIII.20.504/2017/19.

- 3 -

A felperes az alperest értesítette az engedményezésről, és az elszámolásról 2012. november 27-én kelt felszólító levelében és felhívta az alperest a tartozás megfizetésére. Ez a felszólító levél a [REDACTED] címről „elköltözött” jelzéssel visszakézbítésre került, majd ugyanezen felszólítást 2013. május 03-án kelt levelével a felperes az alperes [REDACTED] szám alatti címére is megküldte, ahol azt az alperes meghatalmazottjaként [REDACTED] május 13-án átvette.

Ezt követően a felperes által küldött újabb felszólítást, mely 7.944.632.- Ft összegű tartozás megfizetésére vonatkozik, az alperes 2013. június 28-án a [REDACTED] címén átvette. Az abban foglaltaknak nem tett eleget.

Ezt követően a felperes 2014. február 14-én fizetési meghagyás kibocsátását kérte közjegyzőtől az alperessel mint kötelezettel szemben. Dr. Pere József közjegyző a [REDACTED] 60/2014. számon 6.858.484.- Ft tőke és annak kamatai, valamint az eljárással felmerült költségekre a fizetési meghagyást kibocsátotta CIB Lizing Zrt.-vel 2005. október 06. napján megkötött kölcsönszerződésből még fennálló tartozás megfizetésére.

A fizetési meghagyással szemben az alperes ellentmondást terjesztett elő. Arra hivatkozott, hogy a felperesnek nem tartozik, a követelés elévült, az elévülést megszakító körülmény nem volt. Hivatkozott arra is, hogy az alapszerződés nem felel meg a szerződéskötés időpontjában arra irányadó hitelintézeti törvényben foglalt szabályoknak.

Az ellentmondás folytán perré alakult eljárásban a felperes a keresetet fenntartotta: az alperest kölcsöntartozás megfizetése címén 6.858.484.- Ft tőke, ezen összeg után 2012. november 13-tól a jegybanki alapkamat kétszerese szerint számított késedelmi kamat, 1.086.148.- Ft lejárt ügyleti kamat, és ezen összeg után 2012. november 13-tól a jegybanki alapkamat kétszerese szerinti késedelmi kamat, valamint az eljárással felmerült költségei, a fizetési meghagyásos eljárásban fizetett 377.217.- Ft eljárási díj, 205.800.- Ft lerótt kiegészítő eljárási illeték mint perköltség megfizetését kérte kötelezni.

A felperes arra hivatkozott, hogy a követelést az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 328. és 329. §-a szerinti engedményesként érvényesíti. Előadta, hogy az alperessel a jogelődje 2005. október 06-án kölcsönszerződést kötött, amelyben foglalt kötelezettségének az alperes nem tett eleget.

A felperes álláspontja szerint az alperes részére megküldött felszólító levelek alátámasztják azt a tényt, hogy az alperes igazoltan tudomással bírt a követelés fennállásáról, a tartozás megfizetésére pedig a felperes, illetve jogelődje felszólította. Ezek a felszólítások a Ptk. 324. § (1) bekezdése és 327. § (1) bekezdése értelmében megszakították az elévülést, így a tartozás nem évült el.

A felperes a 2009. szeptember 04-i átvételt igazoló tértivevényt másolati formában tudta az iratokhoz csatolni azzal, hogy az eredeti már nem áll rendelkezésre.

A felperes álláspontja szerint a perben elrendelt szakértői bizonyítással az alperes a tértivevény aláírásának meghamisítását kívánta bizonyítani, de ez nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján a bizonyítás sikertelenségének jogkövetkezményei az alperes terhére esnek.

Az alperes a kereset elutasítását, a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

A felperesi követelést elsődlegesen az elévülésre hivatkozással vitatta. A 2009. augusztus 23-ra keltezett és a [REDACTED] szám alatti címre kézbesített irattal kapcsolatban állította, hogy a tértivevényen lévő névaláírás nem tőle származik, ezt a felszólítást nem vette át.

Az alperes személyes előadásában elmondta, hogy a kölcsönszerződés felmondását megkapta, erre vonatkozó iratot alá is írta. A kölcsönszerződés megkötésekkor, 2005-ben már [REDACTED] lakott, ezt a

BUDAPESTI XVIII. ÉS XIX. KERÜLETI BÍRÓSÁG

12.P.XVIII.20.504/2017/19.

- 4 -

██████████ címet adta meg lakcímként a kölcsönszerződésen is. Korábban lakott ██████████ a ██████████
██████████ an, a perbeli szerződés aláírásakor azonban már nem itt lakott. Állította, hogy a 2009.
szeptember 04-i tértivevényen nem az ő névaláírása szerepel, azt nem ő írta, ekkor felszólítást nem
vett át.

Az alperes hangsúlyozta, hogy a családi nevét mindig hosszú ó betűvel írja, soha nem felejtí el,
hogy a nevét így írja le, a tértivevényen lévő névaláírás pedig rövid o betűvel van írva, és annak
betűvetése is teljesen más, mint az ő írása. A CIB Lízing Zrt.-vel 2004-ben volt egy hitelügylete,
ahhoz adta meg lakcímként az akkori ██████████ címet. A perbeli kölcsönszerződéshez azonban már a
██████████ cím kapcsolódik, ezért nem tudja, hogy a CIB Lízing Zrt. milyen okból küldhetett volna a
perbeli üggyellett összefüggésben neki a ██████████ címre levelet.

A jelen perbeli ügyletből a következő értesítést 2013-ban a ██████████ címére kapta meg,
amit itt meghatalmazottja átvett 2013. május 13-án. Eddig azonban a perbeli üggyellett kapcsolatban
a felmondást követően már semmilyen értesítést nem kapott, ezért állította, hogy a követelés elévült.
Utalt továbbá arra, hogy a jelen perbeli követelés alapjául szolgáló kölcsönszerződéssel
kapcsolatban nem volt indoka és oka annak, hogy részére a ██████████ címre küldjenek levelet, mert az
ügyletkötéskor már nem itt lakott, hanem ██████████

Az alperes álláspontja szerint mivel nem nyert bizonyítást, hogy a 2007. augusztus 11-én átvett
felmondást követően 2009. július 14-én kelt felszólítást is átvette volna, nem volt olyan esemény,
ami az elévülést megszakította. A követelés ezért 2012. augusztus 11-én elévült, így a Ptk. 325. §
(1) bekezdése értelmében bírói úton a követelés már nem érvényesíthető.

Az alperes álláspontja szerint a szakértői vélemény alapján az a körülmény, hogy az eredeti
tértivevény nem került csatolásra, a felperes terhére esik. Eredeti tértivevény hiányában a szakértő a
műszeres jellegű vizsgálatot nem tudta elvégezni, és ezért adott „eshetőleges” szakértői véleményt.
Úgy kell tekinteni, hogy a szakértő az alperes állításait támasztotta alá, ugyanis megállapította, hogy
az aláírás szemmel láthatóan nem hasonlít a névtulajdonos aláírásmintájára. Az, hogy a szakértő a
rendelkezésre álló adatok alapján nem tudott egyértelműen állást foglalni, az eredeti tértivevényt
csatolni nem tudó felperes terhére esik.

A felperes keresete megalapozatlan.

Az nem volt vitás, hogy az alperes és a CIB Credit Zrt. felperesi jogelőd között 2005. október 06-án
a Ptk. 523. §-a szerinti kölcsönszerződés jött létre, melyből az alperesnek fizetési kötelezettsége
keletkezett. Az alperes a kölcsön törlesztését nem a szerződés szerint fizette, ezért a szerződést a
felperes jogelődje 2007. június 15-én felmondta, ezzel a még fennálló tartozás egy összegben
esedékessé vált. A felmondásról szóló értesítést az alperes 2007. augusztus 11-én a ██████████ címén
nem vitásan átvette.

Az alperes védekezésében foglaltakra figyelemmel a bíróságnak elsődlegesen a követelés elévülését
kellett vizsgálnia.

A jogvitára még irányadó 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 324. § (1) bekezdése szerint a követelések 5
év alatt elévülnek, ha jogszabály másként nem rendelkezik.

A Ptk. 324. § (2) bekezdése szerint a főkövetelés elévülésével az attól függő mellékkövetelések is
elévülnek. A főköveteléstől független mellékkövetelések elévülése a főkövetelést nem érinti.

A Ptk. 325. § (1) bekezdése szerint az elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet.

A Ptk. 326. § (1) bekezdése szerint az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált.

A Ptk. 327. § (1) bekezdése szerint a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás, a követelés bírósági úton való érvényesítése, továbbá a megegyezéssel való módosítása – ideértve az egyezséget is –, végül a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerése megszakítja az elévülést.

A Ptk. 327. § (2) bekezdése szerint az elévülés megszakadása, illetőleg az elévülést megszakító eljárás jogerős befejezése után az elévülés újból megkezdődik.

A csatolt iratok szerint a felperesi jogelőd a 2009. július 14-én az alperes siófoki címére felszólítást küldött a tartozás megfizetésére, de ezt a felszólítást az alperes nem vette át. Ez a felszólítás az alpereshez nem érkezett meg, elévülést megszakító jogkövetkezményt ehhez a felszólításhoz nem lehet kötni.

Az ezt követő irat a felperes által csatolt 2009. augusztus 23-ra keltezett fizetési felszólítás, ami a [REDACTED] alatti címre került megküldésre, ahol a tértivevény szerint 2009. szeptember 04-én azt átvették, a tértivevényre [REDACTED] névírás került. A perben csatolt további irat, ami az alperes meghatalmazottja által került átvételre, a 2013. május 03-i keltű felszólítás, ami az alperes [REDACTED] címére került megküldése.

A bíróságnak vizsgálnia tehát azt kellett, hogy a felmondásról való elismerten átvett értesítés (2007. augusztus 11.) és 2013. május 13. között volt-e olyan további felszólítás, ami az alperesnek kézbesítésre is került, és ami a Ptk. 327. § (1) bekezdése szerinti elévülést megszakító körülménynek tekinthető. A felperes hivatkozása szerint ilyen volt a 2009. szeptember 04-én a tértivevény szerint átvett felszólítás, ami a [REDACTED] alatti címre került megküldése.

A perben a felperes nem adta indokát annak, hogy miért erre a címre került felszólítás megküldésre, mikor ez a cím a perbeli kölcsönszerződésben az alperes címeként nem került megadásra. A kölcsönszerződés szerint az alperes értesítési címe a [REDACTED] utcai cím, az alperes pedig állította, hogy a [REDACTED] címen a perbeli kölcsönszerződés megkötése előtt lakott.

Az alperes állította, hogy a [REDACTED] címen ezt a felszólítást nem ő vette át, a neve is helytelenül, rövid o betűvel került a tértivevényre, a nevét mindig hosszú ó betűvel írja, ezt nem téveszti el sosem. Az alperes a perben írásmintákat csatolt, ezek között 2009. évben keletkezett írásmintát is, ezeken és a tárgyaláson felvett névírás mintákon is az alperes egységes, a tértivevényen látható névírástól lényegesen különböző írásképpű aláírásokat adott. Az alperes családneve hosszú ó-val írt [REDACTED] név, kétséges, hogy ha az alperes a tértivevényt maga írta volna alá, a saját nevét miért írta volna a szokásától eltérő írásképpel és helytelenül, mind a zsinórirásnál, mind a nyomtatott névnél. 2009. szeptember 04-én pedig az alperesnek már nem a [REDACTED] cím volt a címe, akkor már nem itt lakott, hanem [REDACTED]

A bíróság írásszakértőt rendelt ki az alperes kérésére a tértivevényen lévő névírás eredetének meghatározására, illetve vizsgálatára. A tértivevény azonban csak másolati formában került csatolásra, a felperes az eredeti tértivevényt biztosítani nem tudta.

A szakértő megállapítása szerint a vizsgált tértivevény a digitalizálás miatt az aláírás részénél pontszerűen széteső, azon nem volt vizsgálható a kéznyomás, a kézsúlyozás, a kezdő és végpontok elhelyezkedése sem. A szakértő a kérdéses aláírás és a névtulajdonos aláírás mintáinak összevetése alapján számos különbözőséget és néhány hasonlóságot talált, az értékelésnél egyértelműen kizárta, hogy a szabad kézi utánzás módszerét alkalmazták volna névírásnál, hiszen az aláírás szemmel

láthatóan nem hasonlítható a névtulajdonos aláírásmintáira.

A szakértő azonban megállapította, hogy mivel a kérdéses aláírás (a tértivevényen lévő) csak rossz minőségű digitalizált formában áll rendelkezésre, valamint a névtulajdonos mintáival való összehasonlító vizsgálat során számos különbséget és néhány hasonlóságot lehetett feltárni, nem lehet egyértelműen állást foglalni abban, hogy az aláírás emlékezetből történő hamisítással, vagy szándékos torzítással készült-e. Ezek alapján csak „eshetőleges” véleményt tartott megalapozottnak. A szakértő véleménye mindezek alapján az volt, hogy a 2009. szeptember 04-i tértivevényen lévő [REDACTED] névírás készítéséből a névtulajdonos [REDACTED] kézeredete kategorikusan nem zárható ki, de a tőle való származás sem bizonyítható.

A szakértő lényegében azért nem tudott egyértelműen állást foglalni a névírás eredetéről, mert a felperes által rendelkezésre bocsátott tértivevény műszeresen nem volt vizsgálható, az eredeti irat nem került elő, így az alperes által hozott, illetve a tárgyaláson adott írásminták ellenére sem lehetett azokat a fénymásolt tértivevényen lévő aláírással összevetni.

Az a körülmény, hogy az eredeti, szakértő által műszeresen is vizsgálható tértivevény a perben nem állt rendelkezésre, a felperes érdekkörében felmerült hiányosság, ami az alperes által kezdeményezett szakértői vizsgálat eredményességét hiúsította meg. A szakértői vizsgálat sikertelensége így összességében a felperesnek volt felróható.

Azt, hogy a szakértői vizsgálat megtörténjen, mert az kívánta bizonyítani, hogy a tértivevényen lévő névírás nem az alperes kezétől származik, az alperesnek kellett ugyan bizonyítania, a szakértői bizonyítás érdekében az alperes a tőle elvárhatóakat teljesítette (írásmintát hozott a kérdéses időszakból is, illetve a tárgyaláson is adott írásmintát), de a szakértői vizsgálat eredményessége a felperes érdekkörében felmerült okból, az eredeti tértivevény hiányában hiúsult meg. Így pedig a felperes nem tudta azt bizonyítani, hogy a követelésének elévülése 2009. szeptemberében megszakadt volna, és ekkor az elévülési idő újra kezdődött volna, mert a perben nem volt bizonyított, hogy ez a felszólítás az alperes által átvett felszólítás lett volna.

E körben nemcsak a szakértői bizonyítás sikertelensége, hanem az is értékelésre kellett, hogy kerüljön, hogy a [REDACTED] cím nem az alperesnek a perbeli kölcsönszerződésben megadott értesítési címe volt, a felszólítás megküldésekor nem is ez volt a tényleges lakóhelye (ezt a címet a felperes és jogelődje felé sem kellett volna tehát az alperesnek bejelentenie), a tértivevényen lévő névírás helytelenül van írva, rövid o betűs írásmóddal szerepel az alperesi név, ami névírásról lévén szó, saját kezű írásnál nem lenne érthető, továbbá az íráskép – szakértői vizsgálat nélkül is – jelentősen eltérő az alperes szokásos kézzel írt névaláírásától.

Mindezek alapján a bíróság a bizonyítékokat a Pp. 206. §-ban foglaltak szerint értékelve arra a következtetésre jutott, hogy a kérdéses tértivevény nem igazolja a felszólítás alperessel való közlését, az elévülés megszakadását, így a 2007. augusztus 11-én igazoltan átvett felmondás, majd a hozzá 2013. május 13-án megküldött ismételt felmondás között több mint 5 év eltelt anélkül, hogy a követelés elévülését bármi más esemény igazoltan megszakította volna, tehát a követelés elévült. Ez a követelés a Ptk. 325. § (1) bekezdése értelmében bírósági úton már nem érvényesíthető.

A bíróság a fentiek alapján a felperes követelését, mint megalapozatlant a rendelkező részben foglaltak szerint elutasította.

A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján perköltség megfizetésére köteles. A perköltség az alperesi jogi képviselőt a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése szerint

BUDAPESTI XVIII. ÉS XIX. KERÜLETI BÍRÓSÁG

12.P.XVIII.20.504/2017/19.

- 7 -

megillető ügyvédi munkadíjat foglalja magában, figyelemmel arra is, hogy az alperesi képviselő Áfa fizetésre köteles.

A perveztes felperesnek kell továbbá megfizetni az alperes személyes költségmentessége folytán az állam által előlegezett, perben felmerült 105.400.- Ft összegű szakértői díjat, az erre még alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint.

A fellebbezési jogosultság a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2018. március 06.

dr. Csávás Edit s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:
Ács Ildikó